KORKU

magazin

KIZIL ÖLÜM

ÇANAVAR ÇOCUK

Çeviren: F. MELEK

Bayan Burnell, yetimhane bahçesinin bir köşesinde duran küçük oğlan çocuğa sevgi ve şefkat dolu gözlerle baktı, sarı saçlı, soluk benizli oğlan diğer çocuklar gibi koşup oynıyacağı yerde çekingen ve utangaç tek başına duruyordu. Bayan Brunell içinden, zavallı yetim kimbilir ne kadar sevgiye ihtiyacı vardır diye düşünerek sevip okşamak için yanına yaklaştı.

Adı Paul'dü. Yetimhanedeki diğer çocuklar gibi annesini ve babasını daha bebekken kaybetmişti. Ama Paul'ü diğer çocuklardan ayıran tarafı kimseyle arkadaşlık yapmayıp hep kendi başına kalmak isteyişiydi. Yetimhane müdürü, Bayan Burnell' in Paul'le ilgilendiğini görünce bayağı

BORİS KARLOFF ANLATIYOR

sevindi. Belki kadının sevgisi küçük oğlanın insanlara yaklaşmasını temin edebilirdi. Bayan Burnell bir daha ki hafta sonu Paul'ü iki günlüğüne kendi evinde misafir etmek istiyordu.

Paul soluk mavi gözlerini açarak kendisiyle konuşan Bayan Burnel'in yüzüne bakıyordu. Kadının kendisine anlattıklarını hiç ses çıkarmadan dinledi. Genç kadın çocuğa kedilerinden sözediyordu.

"Bir dahaki hafta sonu benim evime gelip kedileri görmek ister misin Paul?"

Küçük oğlan evet manasına kafasını salladı. Ondan sonra da memnuniyetini belirtmek için Bayan Burnel'in yanağına bir öpücük oturttu..

Genç kadın birden korkuyla geri çekildi. Yanağının üzerinde oğlanın öptüğü yerde iki küçük diş izi kalmıştı. Bayan Burnell olayın üzerinde fazla durmadı. Çocukcağız istemiyerek yanağına dişlerini geçirmişti...

Bir hafta sonra Paul'ü elinden tutmuş eve getirirken dünyada Bayan Burnell'den daha mutlu bir kadın olamazdı. İlk defa bir çocuğa sahip olmanın heyecanını duyuyordu.. Evde kendisini bekleyen kocası, çocuğu görünce pek fazla sevinmedi. Bay Burnell çocuklardan hiç hoşlanmazdı. Onun için çocuk demek, besleyecek bir ağız daha demekti. Karısının hevesini kırmamak için birşey söylemedi ama Bayan Burnell'e çocuğu evlât edinmelerinin imkânsız, olduğunu da belirtti.

Bayan Burnell Paul'u bahçeye götürmüş kedileri gösteriyordu. Küçük oğlan dikkatle kediye ve yavrularına bakıyordu. Okşamak için elini uzattığı vakit anne kedi Trixie hiç yapmadığı birşey yaptı: Küçük oğlanın yüzünü tırmaladı. Paul yüzündeki tırmık izlerine hiç aldırmadı bile..... Gülerek Bayan Burnell'e baktı ve "Yaramaz kedi" dedi.

Daha sonra Bayan Burnell Paul'e iki üç lokma yemek yedirebilmek için boş yere uğraştı. Çocuk hiç bir şey yemiyordu. Bayan Burnell bulaşıklarını yıkarken Paul de bahçeye, oynamaya çıktı. Bir iki saat sonra geri geldiğinde yüzüne renk gelmişti. Mutlu ve sıhhatli bir hali vardı. Bayan Bürnell memnun gülümsedi.. Bir günlük bakım oğlanı değiştirmişti. Kocası razı olsaydı Paul onlarda kalır, çocukları olurdu.

Ertesi sabah Bay Burnell kedi yavrularının kaybolduğunu söyledi.. Bahçede kedilerin sepeti boştu. Anne kedi yavrularını başka bir yere taşımış olacaktı. Paul sabahı bahçede oynıyarak geçirdi. Öğlen yemeğine geldiğinde yanakları penbe penbeydi. Ama yemek yemek istemedi. Yemekten sonra Bayan Burnell oğlana onu çok sevdiğini ama Bay Burnell'çocuk sevmediği için yanlarında kalamıyacağını anlattı. Paul mavi gözlerini açarak genç kadının sözlerini dinledi.

"Demek ki Bay Burnell beni sevmiyor."

Çocuk bunu gayet sakin, normal birşey söylermiş gibi söylemişti... Başka bir şey söylemeden koşarak, bahçeye oynamaya gitti. Çay vakti içeri geldiğinde, Paul her zamankinden daha canlı ve neşeliydi. Bayan Burnell'e bahçede kendisine çok güzel bir oyun bulmuş olduğunu söyledi... Çayını iki yudumda bitirip tekrar bahçeye koştu.

Çocuğu yetimhaneye geri götürme vakti geldiğinde Bayan Burnell bütün aramalarına rağmen bir türlü kocasını bulamadı. Bay Burnell hiç bir yerde yoktu. Bayan Burnell sıhhat ve neşeyle taşan küçük oğlanı kendi eliyle yetimhaneye teslim etti.

Bay Burnell'in cesedini iki ay sonra bahçenin kuytu bir köşesindeki söğüt ağacının altında buldular. Vücudunun bütün etleri ve kemiklerinin bir kısmı kemirilmişti. Herkes, adamın korkunç bir canavarın saldırısına uğradığına inandı.

xxxxx

Paul artık Bayan Burnell'e oturuyordu. İki aydır penbeleşen yanakları gene solmaya başlamıştı.. Bir köpeğinkileri andıran küçük sivri dişlerini göstererek bayan Burnell'e gülümsüyordu.

SEVGİLİ OKUYUCULAR, BU HİKAYEMİZDE BİR VAMPİRLE KURT ADAMIN DÜLLOSUNU OKUYACAKSINIZ...

CANAVARLAR DÜELLOSU

PİRENE DAĞLARININ ETEKLERİNE YASLANMIŞ KÜÇÜK İSPANYOL KASABASI MEHTABIN SOLGUN IŞIĞINDA SÜKÜNET İÇİNDE UYUMAKTADIR...

AMA BU SÜKUN FAZLA SÜRMEZ. KERPİÇ BİR EVİN ALÇAK DAMININ ÜZERİNDE, YARI İNSAN YARI HAYVAN OLAN KORKUNÇ BİR CANAVAR O GECEKİ KURBANINI ARAMAKTADIR...

AAAAAAH!
ROVIV RR!
SNAR!
CANAVARIN TÜYLER ÜRPERTİCİ SESİ KASABANIN İÇİNDE ÇINLARKEN BAŞKA BİR KÖŞEDE AYNI DERECE KORKUNÇ FAKAT SESSİZ BİR OLAY YAŞANMAKTADIR...
O DA NE... BU ONUN SESİ!..
AH!.. BİR CİNAYET!
ZAVALLI ADAM ODASINDA PARÇALANMIŞ!
KURT ADAMIN İŞİ BU!..
JANDARMA YOK MU?.. BAŞÇAVUŞ VEGA NEREDE?
BU OLAYLA BAŞÇAVUŞUN İLGİLENMESİ GEREKİR!
BENİM KASABAMDA BİR KURT ADAM... BU BENİM YAŞANTIMI DEĞİŞTİREBİLİR.
ŞİMDİYE KADAR GECE NÖBETÇİLERİ ÇAVUŞUN İSTEDİĞİ ŞEKİLDE ÇALISMISLARDI.. AMA ŞİMDİ GECELERİ YAŞAYAN BAŞKA BİRİSİ DAHA ÇIKMISTI.. ÇAVUŞ ACELE OLAYIN CEREYAN ETTİĞİ YERE YETİŞTİ...
BU KADAR KORKUNÇ BİR ŞEYİ KİM YAPMIŞ OLABİLİR BAŞÇAVUŞ VEGA?
BU BİR DELİNİN İŞİDİR!
BUNUN BİR KURT ADAM OLDUĞUNU ONLARA HİSSETTİRMEMELİYİM!..
BAŞKA BİR KURBAN DAHA ÇAVUŞ.. ARA SOKAKTA...

DEMEK Kİ ARAMIZDA BİR DELİ DOLAŞIYOR. LÂNET OLSUN!..
BU KURT ADAMIN ALLAH BELÂSINI VERSİN. BAŞKA BİR ZAMAN OLSA BEN BUNU SAKLIYABİLİRDİM. VE ANCAK GÜNLERCE SONRA BULABİLİRLERDİ. BUNLARI ÖDETECEĞİM ONA!..
BÜTÜN BİR GECE BOYUNCA ÇAVUŞ VE ADAMLARI KASABANIN DAR VE KARANLIK SOKAKLARINDA NÖBET TUTARLAR.. SABAHA KARŞI ARTIK CANAVARI BULMAKTAN ÜMİT KESMİŞLERDİR...
NÖBETİ ALMAĞA GELDİM BAŞÇAVUŞUM!
FORMALİTELERİ BOŞ VER ONBAŞI RUİZ! GEÇ KALDIN! BİR DAHAKİ SEFERE GÜNEŞ DOĞMADAN BURADA OLACAKSIN!
ÇAVUŞ VEGA, KOŞAR ADIMLARLA KULÜBESİNE DOĞRU GİDER...
KÜÇÜK BİR DÜĞMEYE DOKUNUR, ÖNÜNDE GİZLİ BİR KAPI AÇILIR...
KAPIDAN GİZLİ VE DAR BİR TÜNELE GEÇİLİR...
KASABANIN MEZARLIĞINDAKİ TAŞLARDAN BİRİ OYNAR VE ÇAVUŞ VEGA ÇIKAR...
BU ONUN İŞİ OLACAK... KURT ADAMIN İŞİ... BENİ BİLİYOR ARTIK BU TABUTU KULLANAMIYACAĞIM...

PIRENE DAĞLARININ ÜZERİNDEN GÜNEŞİN İLK IŞINLARI DOĞMAYA BAŞLADIĞI ZAMAN MEZARLIĞIN ÜZERİNDEN BİR YARASA UÇAR...
YARASA DAĞLARIN ARASINDA GİZLİ BİR MAĞARAYA GİRER...
İYİ Kİ EVVELDEN KENDİME BAŞKA BİR YER DAHA HAZIRLAMIŞTIM. GÜNEŞİN IŞINLARI HENÜZ MAĞARAYA GİRMEMİŞ. BU KURT ADAM ŞEYTANIN TA KENDİSİ...
ONUN KİM OLDUĞUNU MUTLAKA BULMALIYIM. BENİ TANIYAN VE MEZARLIĞI DA ÇOK İYİ BİLEN BİRİSİ. O BENİ MAHVETMEDEN BEN ONU ELE GEÇİRMELİYİM.
ERTESİ AKŞAM VAZİFE BAŞLARKEN BAŞÇAVUŞUN GÖZLERİ ETRAFTA KURT ADAMI ARAMAKTADIR...
ACABA BU APTALLARDAN HANGİSİ KİLİTLİ BİR MEZARA GİRİP BENİM TABUTUMU BULABİLDİ...
İYİ GECELER ÇAVUŞ, YORGUN GÖRÜNÜYORSUNUZ.. BİR DERDİNİZ Mİ VAR ?
MEZARLIĞIN GECE BEKÇİSİ ALPHONSO OLABİLİR Mİ ?

GECE YARISI... KASABADA HERKES KORKUDAN EVLERİNE KAPANMISLARDIR. BAŞÇAVUŞ VEGA BOŞ SOKAKLARDA DOLAŞARAK KURT ADAMI ARAMAKTADIR. FAKAT BİR YANDAN DA KANA SUSAMIŞ BOĞAZI KURUMUŞTUR. KAN AÇLIĞI İÇİNİ YAKMAKTADIR...
HER ZAMAN KORKUSUNU YENEN SARHOŞ BULUNABİLİR. SON ŞARKINI SÖYLÜYORSUN APTAL!
MI KORAZON MI AMOR!
GROVRRRR!
HAYIR!.. O BENİM Dİ!
EEEEEEEE-YAHHH!
BİR YARASA KURBANINI ELİNDEN ALANA SALDIRIR...
VISH!
AAAHHHHHHH!
KAÇIYOR!. O SOKAK DOSDOĞRU MEZARLIĞA GİDER!

KARANLIKLAR PRENSİ
DRAKULA

YAZAN: Bram Stoker

Jonathan Harker, Münih'ten Bistritz'e gelir. Dostu Drakula onu yanına çağırmıştır. Bistritz'deki otelde, herkes Jonathan'a, bu randevuya gitmemesini yalvararak söyler. O dinlemez ve Drakula'nın adamı ile buluşarak, dostunun malikânesine ulaşır. Drakula, ilk defa gördüğü arkadaşını çok iyi karşılar. İlgide, ikramda kusur etmez. Fakat Jonathan, oraya gelene kadar geçirdiği ürkekliği tam unutacağı sıra, Drakula'nın garip ve esrarengiz görünüşü ile korkunç soluk yüzünden müthiş rahatsız olur.

Konta, Purfette'teki şato hakkında bilgi verip ondan gereken imzaları aldıktan sonra beraberce Mr. Hawkinse bir mektup yazdık. Bütün bu işler olup bittekten sonra kont bana nasıl olup da tam kendisinin aradığı gibi bir şato bulabildiğimi sordu. Ona o zamanlar yazdığım notları okudum...

"Purfette, ufak bir yol üzerinde tam aranılan gibi bir yer buldum... Etrafı yüksek ve eski bir duvarla çevrili. Kapılar ağır ve büyük uzun zamandan beri tamir görmemiş birhali var. Küçük şatonun adı Carfax. Orta çağdan kalma olduğunu tahmin ediyorum. Duvarları kalın taşlarla, örülü olup çok yukarlarda olan bir iki pencerede de kalın demir parmaklıklar var. Bahçesinde de eski bir ide kilisesi var. Anahtar olmadığı için binanın içini gezemedim ama her yanından fotoğraflarını çekmeyi becerebildim. Bahçesiyle birlikte bir hayli büyük bir araziyi kapladığına eminim. Şatonun yakınında başka bir ev bulunmamakta, en yakın bina ise hususi bir tımarhane olup evden bakıldığı vakit gözükmemektedir."

Notlarımı okumayı bitirdiğim vakit Kont memnun gülümsedi.

"Evin eski ve büyük oluşu beni sevindirdi. Kendim eski bir aileden gelme olduğum için yeni bir binada oturmaya tahammül edemezdim. Kilisesi olması da çok iyi. Ben gençlerin aradığı gibi neşe, eğlence ve ışık aramıyorum. Genç değilim ve kalbimde bir çok ölümün acısı yatıyor. Sessiz gölgeliklerde kendi hatıralarımla başbaşa kalabilmek en büyük zevkim..."

Beraberce yemek odasına geçtik. Kont bir gece evvel olduğu gibi gene yemek yemedi ama ben yerken karşımda oturup benimle sohbet etti. Yemekten sonra ben sigaramı içerken kont ta benimle beraberdi... Saatin bir hayli ilerlemiş olduğunu tahmin ediyordum, ama ev sahibinin arzularına boyun eğmeye mecburdum. Uzaktan bir horoz sesi duyuldu. Kont hemen ayağa fırlayarak, özür diledi.

"Gene farkında olmadan sizi sabaha kadar ayakta tutmuşum. Bundan sonra beni bu kadar geç oturduğum, zamanlar uyarınız. Ingiltereyle ilgili konuşmalarınız o kadar enteresan ki zamanın nasıl geçtiğini fark edemedim."

Odama gidip perdeleri çektim, ve uyumak üzere yatağıma yattım.

xxxxx

8 Mayıs-Bu ev de öyle garip, anlatılamaz bir acaiplik var ki geldiğime geleceğime pişman oluyorum. Belki de geceleri geç saatlere kadar uyanık kalmak beni sarsıyor. Konuşacak birisi olsaydı bu kadar kötü olmazdı. Konuşabileceğim tek insan da Kont... Gece yattıktan sonra ancak bir iki saat uyuyabildim.. Pencerenin kenarına asmış olduğum aynada traş oluyordum. Birden omuzumda, bir el hissettim. Kont arkamda durmuş bana "Günaydın" diyordu. Çok şaşırdım çünkü kontun geldiğini aynada görmemiştim. Şaşkınlığımdan, jiletle yanağımı kesmiştim. Emin olabilmek için aynayı tam Kontun görünebileceği bir şekilde elimde tuttum. Yanılmamıştım. Kontu aynada, göremiyordum. Bu eve geldiğimden beri içimi kemiren şüphe birden içimi kapladı. Yanağımdan akan kanları durdurmak için plaster arıyordum Benim kanlı yüzümü gördüğü an kontun gözlerinde şeytani bir ışık parlamaya başladı ve ani bir hareketle, boynuma atıldı... Ellerini boğazımdan çekerek boynumda asılı duran haç işaretine dokundum. Kont birden değişti. Deminki çılgın bakışları o kadar çabuk kaybolmuştu ki az evvel boynuma sarılan adamın o olduğuna inanılamazdı.

"Dikkatli ol" dedi bana..."Sakın bir yerini kesme. Bu diyarlarda kesikler tehlikeli olur. Kazaya sebep olan da bu meşum cam parçası..."

Bu sözleri söyledikten sonra o korkunç parmakları arasında tutmakta olduğu traş aynamı dışarıya fırlattı. Başka hiçbir şey söylemeden odadan çıktı, gitti.

Fena halde sinirlenmiştim. Bir tek aynam vardı o da gitmişti. Giyinip yemek odasına geçtim. Kahvaltım hazır beni bekliyordu ama Kont görünürlerde yoktu. Şimdiye kadar Kontun yiyip içtiğini hiç görmedim. Kahvaltımı ettikten sonra şatoyu dolaşmaya çıktım. Şatonun güneyine düşen taraflarında şahane manzaralı, bir oda buldum. Şato çok yüksek bir kayanın üzerinde inşa edilmiş. Öyle ki pencerelerden çoğu bir uçuruma bakıyor. Odalara girdim çıktım birçok kilitli kapılar vardı. Hiçbir yerden çıkmanın imkânı yoktu.

Şato bir hapishaneydi, ben de içindeki mahpus.

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)

MEZARDAN DÖNÜŞ

ARTHUR FOREST, KARISI VE EN YAKIN ARKADAŞI TARAFINDAN ZEHİRLENEREK ÖLDÜRÜLÜR.. BU İHANETİN İNTİKAM HIRSIYLA CANLI KALAN BEYNİNİ KULLANARAK İRADESİ İLE ÖLÜ VÜCUDUNA HAKİM OLUR VE...

GLORYA! ŞEKE-RİM, GELDİN Mİ?
YAAAAAA!
ESKİ BİR ARKADAŞI BÖYLE Mİ KARŞILARSIN FRED! OYSA ÇOKTANDIR GÖRÜŞMEMİŞTİK!
AAGHHHHHHH
BENİ GÖRDÜĞÜNE SEVİNMEDİN... ÜSTELİK UTANÇ, ŞAŞKINLIK VE KORKU İÇİNDESİN!
AAAH!..
BİR ARABA SESİ!. GLORYA GELMİŞ OLACAK!

FRED!.. BEN GELDİM SEVGİLİM!
EVET ŞEKERİM, KOCAN EVE DÖNDÜ...
HAYIR HAYIR!.. BANA DOKUNMA ARTHUR! YALVARIRIM SANA.. BENİ ÖLDÜRME!
NİYE KAÇIYORSUN GLORYA? KOCANIN SENİ ÖLDÜRECEĞİNİ Mİ SANIYORSUN? SENİN GİBİ KOCASINI SEVEN, VEFALI BİR KADINI...
SENİ ÖLDÜRMÜYECEĞİM BENİM SEVGİLİ KARIM.. NORMAL BİR ÇİFT GİBİ MUTLULUK İÇİNDE BERABER YAŞIYACAĞIZ. HER ZAMAN İÇİN, SONSUZLUĞA KADAR...
AAAAAGHHHHHH
ŞİMDİ KOCANA BİR ÖPÜCÜK VER BAKALIM!
AAH!..
BİR GÜN ARKADAŞLARI ZİYARETLERİNE GELDİĞİNDE, FRED İLE GLORYA'NIN CESETLERİ İLE KARŞILAŞTI.. YERLERDE YOSUNLU TOPRAK KALINTILARINDAN BAŞKA.. HİÇ BİR DELİL DE BULUNAMADI. VE İŞİN İÇ YÜZÜNÜ DE KİMSE ANLIYAMADI. AMA SİZ OLANLARI BİLİYORSUNUZ SEVGİLİ KORKU OKUYUCULARI..

ŞİRİN SİCİLYA KASABASI OCİ KANLI OLAYLARA SAHNE OLUYORDU.
AŞK ve VAMPİR
BİR KURBAN DAHA.. VÜCUDUNDAKİ BÜTÜN KAN İÇİLMİŞ.!
YİNE AYNI VAMPİRİN İŞİ...
R. CRANDALL
KONT ORSİNİ VE YENİ GELİN KASABAYA GELDİKLERİNDEN BERİ BEŞİNCİ BU.!
POLİSLER KONTUN ASALETİNDEN VE PARASININ ÇOKLUĞUNDAN ÇEKİNİYORLAR.
KARLO BENİ GENE GEÇ SAATLERE KADAR UYUR BIRAKMIŞ.. NERDESİN HAYATIM ?..

SABIRLI OL ŞEKERİM, KAHVALTINI GETİRİYORUM!
GECENİN BU SAATİNDE KAHVALTI MI? SENİN BU ACAİP YAŞAMA TARZINA BİR TÜRLÜ ALIŞAMIYORUM.
EVLENDİĞİMİZ ZAMAN SENİNLE BUNU KONUŞMUŞTUK. GÜNDÜZLERİ UYUYUP GECELERİ YAŞIYACAĞIZ!..
GÜNEŞİN SENİ RAHATSIZ ETMESİNE İMKÂN YOK. DIŞARDA SADECE MEHTABIN GÜMÜŞLÜ IŞIĞI VAR.
ÇOK FAZLA İÇECEK KOYMUŞSUN HAYATIM, SEN DE İSTER MİYDİN?
BEN KULEDEKİ ODAMDA ÇALIŞIRKEN BİR ŞEYLER İÇMİŞTİM. SEVGİLİM,
GÜNDÜZLERİ ÇALIŞSAN DAHA İYİ OLMAZ MI KOCACIĞIM, GÜNDÜZLERİMİZ HEP UYUMAKLA MI GEÇECEK!
ELENA, BENİM GECELERİ ÇALIŞMAM ŞART. BUNU BU ŞEKİLDE KABUL ETMELİSİN!
CANINI SIKTIĞIM İÇİN ÖZÜR DİLERİM CANIM. GEL AŞAĞI İNELİM!
KONT ORSİNİ, KASABADAN POLİS MÜFETTİŞİ GELMİŞ SİZİ GÖRMEK İSTİYOR!

RAHATSIZ ETTİĞİM İÇİN ÖZÜR DİLERİM KONT AMA BU GECE BİR KÖYLÜ DAHA ÖLDÜRÜLDÜ...
ÇOK ACI... AMA BU İŞİN BENİMLE NE GİBİ BİR İLGİSİ OLDUĞUNU ANLIYAMADIM.
KÖYLÜLER HER ZAMAN YABANCILARDAN KUŞKULANIRLAR KONT. CİNAYETLER DE TAM SİZİN KASABAYA GELİŞİNİZDEN SONRA BAŞLADI.
BENİ Mİ SUÇLUYORLAR ? HİZMETKÂRLARIMI SORGUYA ÇEKİN. BEN EVDEN AYRILMADIM.
DOĞRU MU SÖYLÜYOR?
KONT HER ZAMAN OLDUĞU GİBİ AKŞAMÜSTÜ KALKTI.. VE KONTESE KAHVALTISINI GÖTÜRENE KADAR DA ODASINDAYDI.. EĞER ÇIKMIŞ OLSAYDI KENDİSİNİ GÖRÜRDÜK.. ÇÜNKÜ TEK ÇIKIŞ KAPISI VAR...
MERAKINIZ GEÇMİŞTİR HERHALDE. KARLO BU KADAR KORKUNÇ BİR ŞEY YAPAMAZ!
HAKLISINIZ KONTES AMA KÖYLÜLER ŞÜPHECİ OLURLAR. ONLARA GÖRE CİNAYETİ YAPAN ALELADE BİRİ DEĞİL, BİR VAMPİRDİR.
EVİMDE BÖYLE ÇİRKİN ŞEYLER KONUŞMAKTAN SİZİ MENEDERİM. KARIMIN BÖYLE SAÇMA İNANÇLARLA KORKUTULMASINI İSTEMİYORUM.
ÖZÜR DİLERİM KONT!
BUNDAN SONRA ÖĞRENMEK İSTEDİĞİNİZ ŞEYLER OLURSA HİZMETKÂRLARIMLA GÖRÜŞÜRSÜNÜZ!
SİZİ RAHATSIZ ETTİĞİM VE ÜZDÜĞÜM İÇİN TEKRAR ÖZÜR DİLERİM.
KOMİSERE KARŞI ÇOK SERT DAVRANMADIN MI ŞEKERİM? KÖYLÜLERİN MESELESİYLE DAHA FAZLA İLGİLENMEN GEREKMEZ Mİ?
BENİM TEK İLGİLENDİĞİM ŞEY SENSİN ELENA. NEREDEYSE ŞAFAK SÖKECEK..YATSAN İYİ OLUR.
PERDELERİ AÇIK BIRAKIP GÜNEŞİN DOĞUŞUNU SEYREDEMEZ MİYİZ. ÇOK GÜZEL OLUR HERHALDE?
SEN VE GECE SİCİLYANIN BÜTÜN GÜZELLİĞİSİNİZ. GÜNEŞ HERŞEYİ SOLDURUP MAHVEDER. PERDELERİ KAPALI TUTMALIYIZ!

ERTESİ GECE...
SEN KİTABINA ÇALIŞ ŞEKERİM! AŞAĞIYA İNENE KADAR BEN BURADA OYALANIRIM!
SADECE BİR İKİ SAAT ELENA! OTURMA ODASINDA MİLANO'DAN YENİ GELEN PLÂKLAR VAR! İSTERSEN DİNLİYEBİLİRSİN!
PLÂKLARI BULAMIYORUM. ESKİLERİ DE DİNLEMEKTEN BIKTIM. YENİLERİN NEREDE OLDUKLARINI SORMAK İÇİN KARLO'NUN YANINA ÇIKSAM KIZMAZ HERHALDE!
KARLO, HAYATIM. SENİ RAHATSIZ ETTİM AMA PLÂKLARI BULAMIYORUM!
ŞEKERİM!.. BENİM, ELENA!
KARLO!..
YAZI ODASI BOŞ!
KARLO'NUN BURADA BİR KÜTÜPHANESİ VARMIŞ.. FAKAT BÜTÜN BU KİTAPLAR VAMPİRLERE AİT...

"VAMPİRLER GÜNEŞ BATTIKTAN SONRA ORTAYA ÇIKAR VE KANINI EMECEK KURBAN ARAMAYA BAŞLARLAR. VAMPİR GÜNEŞ DOĞMADAN EVVEL ODASINA ÇEKİLMELİDİR! ÇÜNKÜ GÜNEŞ IŞINLARI ONU MAHVEDER!
The History of VAMPIRES
BU NE BÖYLE?
KARLO'NUN GÖMLEKLERİNDEN BİRİ.. KAN LEKELERİ İÇİNDE!..
ELENA... SEN BURADA NE ARIYORSUN?..
GİZLİ BİR KORİDOR... ONUN İÇİN SENİN GİRİP ÇIKTIĞINI GÖREMİYORLAR...
O ELİNDE SAKLADIĞIN NE? KAN....
ELENA! YAPMA!
DEMEK Kİ GERÇEK... SEN BİR VAMPİRSİN! VAMPİR!
ELENA! YAPMA GERİ GEL!
ELENA.. DUR.. BENİ BEKLE.. SANA ANLATACAĞIM!
BANA BİR ŞANS VER ELENA! BEN VAMPİR DEĞİLİM! BIRAKTA ANLATAYIM!
YALAN SÖYLÜYORSUN! BÜTÜN O ADAMLARI SEN ÖLDÜRDÜN!

ELENA, BEN SENİ SEVİYORUM. BENİ DİNLEMEDEN SAKIN BİR ŞEY YAPMA! BEN VAMPİR DEĞİLİM!
PEKALÂ KARLO, SENİ DİNLİYECEĞİM. AMA EĞER VAMPİR DEĞİLSEN BENİM PERDELERİ...
... AÇMAMA ALDIRIŞ ETMEZSİN. BİR İKİ DAKİKA SONRA GÜNEŞİN IŞINLARI İÇERİYE GİRECEK. VAMPİR DEĞİLSEN IŞINLAR SANA ZARAR VERMEZ!
SEN NE YAPTIĞINI BİLMIYORSUN ELENA! HER GECE KULEDE ÇALIŞTIĞIMI SÖYLEDİĞİM ZAMANLAR DIŞARIYA ÇIKIP KÖYLÜLERİ BEN ÖLDÜRÜYORDUM!
GİZLİ DEHLİZDEN ÇIKIP ÖLDÜRECEK BİRİSİNİ ARAR, ÖLDÜRDÜKTEN SONRA DA KANINI ALIR, BİR KAVANOZLA KULEYE GETİRİRDİM!
VAMPİR OLMAK KORKUNÇ BİR ŞEY. DAİMA İNSAN KANINA SUSAMIŞ OLARAK YAŞAMAYI BAZI İNSANLAR KABUL EDEMİYOR!
BU GİBİ İNSANLAR VAMPİR OLDUKLARINI KENDİ KENDİLERİNDEN GİZLEMEYE ÇALIŞIRLAR. VAMPİR ANCAK KURBANINI KENDİ YAKALADIĞI ZAMANLAR İÇİNDE YAŞADIĞI KORKUNÇ DURUMU ANLIYABİLİR.
BEN ONUN İÇİN HER AKŞAM SANA KÖYLÜLERİN KANINDAN BİR BARDAĞI MEYVE SUYU DİYE GETİRİYORDUM!
VAMPİR SENDİN ELENA.. VAMPİR SENDİN SEVGİLİM!
GÜN IŞIĞI ELENA'YI MAHVEDERKEN KONT AĞLIYORDU...

ÖRÜMCEK

Çeviren: F. MELEK

Justus Ancorwen 35 yaşlarında, uzun boylu yakışıklı sayılabilecek bir bekârdı. Gazete ve mecmualarda iç mimarî ve dekorasyon konusunda yazılar yazar, mesleğinin icabı bir çok tanınmış kişinin evine girer çıkardı. İşinden ve muhitinden memnundu. Kazandığı para kendisi gibi bir bekârı rahat rahat geçindirebilecek ölçüdeydi.

Yıllardır tek başına yaşamaya alışmış olan Justus, bekarlıktan vazgeçmeyi hiç düşünmemişti. Londranın banliyönlerinden biri olan Hampstead'e üç odalı güzel bir evde kiracı olarak oturuyordu. Yere kadar camları olan oturma odasını kendi, zevkine göre döşemişti. Justus işinden memnun olduğu gibi evinden de memnundu.

Sıcak bir Ağustos günü evine giden yokuşu tırmanırken Justus neşeyle ıslık çalıyordu. O gün işler tam istediği şekilde gitmişti. Evinin önüne geldiği an ıslığı birden kesildi. Alt kattaki pencerede ışık vardı. Demek ki İsabel Bishop evdeydi.

Alt kattaki kiracı İsabel yalnız başına yaşıyan, fazla bir güzelliği ve dişiliği olmayan bir kadındı. İkisinin aynı evde oturmaları ve yalnız oluşları Justus ve İsabelin arasında bir yakınlaşmaya yol açmıştı. Hiç evlenmemiş bir kız olan İsabel zamanla Justus ile olan münasebetlerinin evliliğe doğru gideceğini ümit ediyordu. Oysa ki Justus'un evlenmeye hiç mi hiç niyeti yoktu. İsabel'in evlenmeyi düşündüğünü anladığı an kendisini bu münasebetten sıyırmayı becerebildi. Justus'un kendisine soğuksu davranmaya başladığını anlayan İsabel onun üzerine daha fazla düşmedi. Şimdi sadece rastlaştıkları zamanlar konuşuyorlardı. Eski samimiyetleri kalmamıştı. Justus'a gelince o da İsabel ile karşılaşmamaya mümkün olduğu kadar dikkat ediyordu.

Alt katta ışık yanan odanın içinde dolaşan gölgeyi gördüğü an Justus bütün bunları hatırladı. İsabel'in kendisini eve girerken görmesini istemediği için ıslığını kesti ve bahçeyi yavaş adınlarla geçerek sokak kapısına vardı. Kendi katına merdivenleri ayaklarının ucuna basarak çıkan Justus, oturma odasına vardığı, zaman rahat bir oh çekti. Eski sevgilisine gözükmeden eve kapağı atmıştı. Şimdi sıra kendisine güzel bir içki hazırlamaktaydı. İçki bardağı elinde mutfağa giren Justus buz dolabından çıkardığı buzluğu musluğun altına tutacaktı ki birden irkildi. Lavabonun içinde el büyüklüğünde bir örümcek duruyordu. İçki bardağı elinde korkuyla geri çekildi. Justus korkak bir adam değildi ama çocukluğundan beri örümceklerden ürker ve çekinirdi. Kara gövdeleri ve uzun bacaklarıyla bu hayvanlar ona hep kötü haberlerin öncüleri olarak gözükürlerdi. Lavabonun içindeki örümcek siyah değil kahverengiydi.. Hiç kımıldamadan öyle duruyordu.. Belki de su içmeye gelmişti. Justus elinde bardak, bir kaç dakika örümceğe baktıktan sonra ani bir kararla her iki musluğu da sonuna kadar açtı. Örümcek bacaklarını toplayıp bir top hahine geldi ve sularla beraber lavabonun deliğinden aşağıya yuvarlandı. Justus rahatlamıştı. İçkisini hazırlamıs mutfaktan çıkıyordu ki gözü lavabonun deliği kenarında, bir karaltıya ilişti. Musluğun yanına gidip dikkatle bakınca birden irkildi. Örümcek delikten dışarıya tırmanmaya çalışıyordu. Justus paniğe kapıldı. Örümcek ölmüyordu. Justus orada durmuş düşünürken örümcek delikten çıkmış, lavabonun kenarına doğru ilerlemeye başlamıştı. Justus'un, o anda aklına bir fikir geldi. Gaz ocağını yakarak çaydanlıktaki suyu kaynatmaya başladı. Örümcek başına gelecek felâketi evvelden sezinlemiş gibilerden acele adımlarla lavabonun, kenarına tırmanmaya çalışıyordu...

Justus bir yandan suyun kaynamasını bekliyor bir yandan da gözünün ucuyla örümceği izliyordu. Hayvan bir türlü lavabonun kenarını tırmanamıyordu. Justus titreyen parmaklarıyla su musluklarını sonuna, kadar açtı. Örümcek suyun kuvvetine karşı koyamayıp delikten aşağıya yuvarlanmıştı. Justus bu sefer iyice emin olmak için kaynar suyu da delikten aşağıya boşalttı. Suyu boşalttıktan sonra da bir müddet musluğun başından ayrılmadı. Örümceğin öldüğüne, yüzde yüz emin olmak istiyordu.

Bu örümcek hadisesi Justus' un, bütün neşesini kaçırmıştı. İçkisini büyük bir isteksizlikle içip erkenden yatmaya karar verdi. O gece geç vakit Justus bir gürültüyle uyandı.

Oturma odasında biri yürüyormuş ve ya koşuyormuş gibi bir ses duymuştu, herhalde pencereleri açık unut-

muştu. Içeriye bir hırsız girmiş o-abilirdi. Yatağından fırlayarak holü geçti ve oturma odasının kapalı duran kapısının önüne gelip kulak kabarttı. İçeriden en ufak bir ses gelmiyordu. Ani bir hareketle kapıyı açıp içeriye girdi. Işıkları yaktı. Pencereler kapalıydı, görünürlerde de insana benzer hiçbir şey yoktu. Justuş odanın içine doğru birkaç adım atınca birden durakladı. Vücudundakı bütün kan donmuştu sanki. Ayaklı okuma lambasının altında bir örümcek duruyordu. Bir köpek büyüklüğünde siyah bir örümcek. Justus olduğu yere mıhlanıp kalmış, hiçbir hareket yapamıyor, düşünemiyordu. Örümceğin bacakları bir insan bileği kalınlığındaydı. Siyah gövdesinin orta yerinde iki ufak nokta parlıyordu. Justus olduğu yerde titremeye başladı. Örümcek kendisine bakıyor gibiydi: Justus olduğu yerde titrerken örümcek birden kıpırdandı. Kalın ayaklarının birkaç tanesini oynatması parkelerin üzerinde ayak sesini andıran bir ses çıkartmıştı. Justus hiç bir şey düşünmeden arkasını dönüp kapıya doğru koştu. Parkelerin üzerinde çıkan sesten örümceğin kendisini takip ettiğini anlamıştı. Birkaç adımda kapıya varan Justus kapıyı da arkasından çekti. Ayak sesleri tam kapının önünde durakladı.

Justus kapanan oturma odasının kapısı önünde bir müddet durakladı. Titremesi ve korkusu biraz geçer gibi olduğu vakit düşünmeye başladı. Gecenin üçünde evinde bir örümcek olduğu için polise telefon etse kendisiyle alay eder, gülerlerdi. Arkadaşlarını gecenin bu geç saatinde evinde köpek büyüklüğünde bir örümcek olduğu için sıcak yataklarından, kaldıramazdı. Ne yapacaktı? Sabaha kadar bu korkunç yaratıkla aynı evde oturması imkânsızdı. O anda aklına İsabelle geldi. Alt kata inip olanları ona anlatırdı. Başka bir insanla konuşmak korkusunu biraz olsun geçirebilirdi. İsabel de eski dostluklarının hatırı için onu bir kaç saatliğine evine misafir ederdi herhalde.. Justus bu kararı verdikten sonra acele üstüne birşeyler giydi ve alt kata inerek kapının ziline dokundu. Birkaç dakika sonra kapı aralandı ve İsabel seslendi.

"Kim o? ne istiyorsunuz?"

"Ben Justus, İsabel çok önemli birşey anlatmam gerek, hemen kapıyı aç."

"Gecenin bu saatinde ne anlatacaksın bana?"

İsabel kapının aralığından tek gözüyle Justus'a bakıyordu. Halinden kapıyı açmaya hiç te niyetli görünmüyordu. Ama ya Justus bütün yaptıklarına pişman olarak tekrar kendisine geri dönmeye karar verdiyse..? Gecenin bu saatinde bir erkek yal-

HİTCHCOCK *un seçtikleri*

nız yaşayan bir kadının evine ne sebeple gelebilir? İsabel bir an "Belki de beni arzuluyordur" diye düşündü. Böyle bir düşünce bile kalbinin, küt küt atmasına kafi gelmişti.

Kapıyı biraz daha açarak dikkatle Justus'un suratına baktı. Adamın ürkmüş gibi bir hali vardı. İsabel'in içinde uyanan merak herşeyden üstün gelmişti. Kapıyı açarak Justus'u içeriye aldı.

Justus İsabel'i gecelikle ilk defa görüyordu. Kadın aklında kaldığından da daha çirkindi. Kafasının üzerinde kabaran siyah, kıvırcık saçları ona birdenbire örümceği hatırlatmıştı. Gözlerini kadının saçlarından ayırarak, İsabel'e başından geçenleri anlatmaya başladı. Kadın yüzünde donuk bir ifadeyle onu dinliyordu.. Bu örümcek hikâyesine pek inanmamıştı. O sadece bir tek şey düşünüyordu. Bir erkek bir kadının evine, gece..... Justus da yakışıklı adamdı hani. Kendi kendine Justus'tan bir çocuğum olsa kimbilir ne kadar yakışıklı olurdu diye düşündü ve uykulu mahmur gözleriyle Justus'a istekle baktı. Justus karşısında oturan insanın kadın olduğunu fark edecek halde değildi. Onun kafasında bir tek gerçek vardı. Örümcek.

Bir müddet İsabel'in oturma odasında karşılıklı oturdular. Justus hala örümceği anlatıyordu. İsabel ise onun kendisini arzuladığı için alt kata geldiğine iyiden iyiye inanmaya başlamıştı. Örümcek hikâyesi sadece bir bahaneydi onca...

"O kadar büyük bir örümcek olabileceğini ilk def'a sizden duyuyorum. Herhalde uyku sersemliğiyle hayal görmüş olacaksınız..."

İsabel bu sözleri söyledikten sonra yerinden kalkarak Justus'un yanına oturdu. Önden düğmeli gecelik entarisi açılmış bacaklarını meydanda bırakmıştı. Justus birden uyandı. İsabel'in kendisinden birşeyler beklediğini anlamıştı. Aklına hemen her zaman korktuğu büyük tehlike geldi... Evlilik. Eğer bu gece hareketlerine, dikkat etmezse... Yan gözle İsabel'in gözüken kalın bacaklarına baktı. Kadının arzulanacak hiç bir yanı yoktu. Justus kendini iki tehlike arasında kalan bir zavallı olarak görmeye başladı. Yukarıya çıksa o korkunç yaratıkla sabaha kadar aynı evde kalacak.... Burada kalsa bu kadınla.... Kendine bu kadına karşı nasıl olup ta bir ilgi duyduğuna şaştı. İsabel ise doğacak olan çocuğunu düşünüyordu. Çocuk olduktan sonra artık Justus'a da ihtiyacı kalmazdı. Çocuğunu alır başka bir kasabaya yerleşir ve dul olduğunu söylerdi. İsabel Justus-un yanından kalkıp içeriye gitti. Az sonra tekrar geldiğinde üzerinde saten bir sabahlık vardı. Justus'un önüne kadar geldi ve ani bir hareketle sabahlığı üzerinden attı..

xxxxx

Justus gözlerini açtığında birden nerede olduğunu anlıyamadı. Yabancı bir yatakta yatıyordu. Gözleri yanında yatmakta olan kadına ilişince herşeyi hatırladı. Bütün herşey gerçekti. Korkuyla örümceği hatırladı. Yoksa sahiden hayal mi görmüştü? Şimdi köpek kadar bir örümceğin varlığına kendisi de pek inanmak istemiyordu. Üstelik İsabel'le olan bu durum... İsabel uyandığında içinde bulunduğu duruma hiç şaşmadı. O artık kendinden emin bir kadındı... İstediğini elde etmişti. Justus'a biraz da acıyarak bir zavallı gözüyle bakıyordu. Adam gene örümcekten, bahsediyordu. İsabel haince gülümsedi. Bu zavallı ödleği iyice korkutacak ondan sonra da bir güzel alay edecekti. Köpek kadar örümcek...

"Bu kadar korkuyorsan bu örümcekten gel beraber çıkalım yukarıya."

Bir kadının kendisinden daha cesaretli olması Justus'un gururuna dokunmuştu. Eve yalnız girmektense.. İsteksiz görünerek İsabel'in teklifini kabul etti ve beraberce üst kata çıktılar. Justus örümceği bütün korkunçluğuyla hatırlamış ve titremeğe başlamıştı.

İsabel emin adımlarla yürüyerek oturma odasının kapısını açtı, ve içeriye girdi. O büyüklükte bir örümcek olamıyacağını biliyordu. Justus, kapının önünde duruyordu. İsabel her tarafı aradı. Örümceğe benzer hiçbirşey yoktu ortalıkta. Dışarıda durmakta olan Justus'a seslendi.

"Hadi bakalım, göster şu örümceğini...."

Justus korkak adımlarla odaya girdi. Gözleri hemen örümceği görmüş olduğu yere gitti. Lambanın altında hiçbir şey yoktu. Ürkek adımlarla odanın orta yerine doğru ilerlemeye başladı. İsabel bu sırada kapıya yaklaşmıştı. Justus'un arkası kapıya dönüktü. İsabel usulca kapıdan, dışarıya sıyrılıp, kapıyı Justus'un üzerine kapadı, ve kilitledi. İçinden, bu koskoca korkak adamla ne kadar iyi alay edeceğini düşünürken odanın içinden Justus'un acı haykırısı duyuldu. Bunun hemen arkasından parkelerin üzerinden koşuşan karmakarışık ayak sesleri....

xxxxx

Hampstead'te kimse Justus Ancorwen'in kendisini ikinci kat penceresinden sokağa atıp intihar edişinin sebebini anlıyamadı.

KIZIL ÖLÜM

ÜNLÜ YAZAR EDGAR ALLAN POE' NUN ORTA ÇAĞDA KORKUNÇ BİR SALGINI ANLATAN ÖYKÜSÜ...

KIZIL ÖLÜM UZUN ZAMANDAN BERİ MEMLEKETİ KASIP KAVURUYORDU.. HİÇ BİR SALGIN BU KADAR KORKUNÇ VE YIPRATICI OLMAMIŞTI.. HASTALIĞA YAKALANANLAR VÜCUDUNU SÜRATLE KAPLAYAN KIZIL YARALARIN ACISIYLA KIVRANARAK ÖLÜYORLARDI..

PRENS PROSPERO NEŞELİ VE KAYGUSUZ HAYATINI YAŞIYORDU.. HALKIN IZDIRABI ONU İLGİLENDİRMİYORDU. BAŞKALARININ HASTALIĞINI KENDİSİNE ÜZÜNTÜ EDEMEZDİ... HASTALIĞIN SARAYINA GİRMEMESİ İÇİN DE HER TÜRLÜ TEDBİRİ ALMIŞTI...
KAPILAR MÜHÜRLENDİ SAYIN EFENDİMİZ. ARTIK KİMSE SARAYA ADIM ATAMIYACAK!
İÇERDE BÖYLE HAYAT OLDUKTAN SONRA, ÖMRÜMCE BURADA YAŞIYABİLİRİM!
VE BU ŞEKİLDE ALTI AY GEÇTİ. SARAYIN KAPILARININ DIŞINDA SALGIN BÜTÜN ŞİDDETİYLE HÜKÜM SÜRDÜĞÜ BİR SIRADA, PRENS SARAYINDA MUHTEŞEM BİR MASKELİ BALO HAZIRLANIYORDU...
PRENS'İN ÖZEL SALONLARINDA MASKELİ BALO... NE GÜZEL!..
PRENSİN ÖZEL SALONLARINI BİLİR MİSİN? YEDİ TANE DEĞİŞİK RENKLERLE DÖŞENMİŞ ODA... PRENSİN ORJİNAL FİKİRLERİNE HAYRANIM DOĞRUSU!..
PRENS HER ŞEYİ EN İNCE AYRINTISINA KADAR DÜŞÜNÜYOR. YEDİ ODANIN HER BİRİ ODANIN RENGİNE GÖRE DÖŞENMİŞ.. MAVİ ODADA BÜTÜN EŞYALAR MAVİ.. SARI ODADA SARI...
AMA BU KAİDEYE UYMAYA TEK ODA VAR. ONU UNUTUYORSUNUZ. SİYAH ODANIN BÜTÜN EŞYALARI KOYU KIRMIZI RENKTE. TAM KAN RENGİ...
PRENSİN ORJİNAL FİKİRLERİ BÜTÜN DAVETLİLERİ ETKİLEMİŞTİ... HER BİRİNİN KOSTÜMÜNDE GÜZEL VE KORKUNÇ OLAN BİR TARAF VARDI. GİYDİKLERİ ŞEYLER BİR YABANCIYI ÜRKÜTEBİLİRDİ...
DANS EDİN... ŞARKI SÖYLEYİN.. HAYALİMDE YAŞATTIĞIM KİŞİLER OLUN!.. SALONLARIM SİZİN RENKLERİNİZLE DOLSUN! ÇALIN.. OYNAYIN.... EĞLENİN DOSTLARIM....
ŞATONUN KALIN DUVARLARI DIŞINDA KIZIL ÖLÜM FAKİR HALKI TIRPANLIYORDU...

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

Fakat ben kendimden iğreniyo - rum.....utanıyorum...Teddy ince- den inceye bana sorular soruyor,ce- vaplarımdan çıkardığı anlama göre, durumumun derecesini ölçüyor...

Bu gibi hallerle her zaman kar- şılaşmanın mümkünü yok... Özel bir dedektif için bile, ne kadar güç böyle korkunç bir olayı çözmek....

Adını bir türlü ağzıma alamadı- ğım, düşünmeğe yanaşmadığım ken- di halim, kendi problemim bu...Be- ni her yanıyla kahreden bu amansız dert....

İşte gene yalnızım... Ölümsüz iletimle başbaşa, uykulardan öyle uzağım ki....Düşünceden başkasını yapmağa gücüm yetmiyor...

Neyse gün doğuyor.Gözümü yum- madan geçirdiğim bir gece daha so- na erdi çok şükür....Ilâçlar da hiç bir işe yaramıyor artık...Bu ne uzun süre böyle...Bu ne korkunç bir duygu çağlayanı böyle...İçimde uya- nan ani bir istek, dayanılmaz, hırslı, öldürücü bir ulaşma tutkusu...Ama neye ......? Susuzum...Susuzum..

İçimi kavuran, derinden kazıyan ve ağzımı kupkuru kesen bu susuzlu- ğun adını dilimin ucunda kutsal bir şey gibi saklıyorum....

Belirsiz şekiller geçiyor gözle - rimin önünden...Birbirinden değişik ve gölgeler halinde bir yanıp, bir sönüyorlar....

İsabelle'in boynu...Bir ya da iki defa, korkunç bir isteğe kapılarak, öpmek değil, ısırmak için uzandı- ğım o güzel boyun....

İsabelle'den ayrılmak...Bir da- ha görmemek onu...Hayır...işte - nem...dayanamam...Bu kadarı da fazla vahşilik, insafsızlık olur ba- na...Ama ya hep böyle kalırsam?.. Ya olmaktan korktuğum gibi olursam en sonunda....? Şimdi güçlükle kar- şı koyduğum öldürücü isteklerime bo- yun eğersem bir gün?.....

Sonum ne olur? Sürgün...Belki, de....Çünkü ben Verano'dan başka bu gerçeği anlayacak ve çözecek ni- telikte bir kişinin çıkacağına inana- mıyorum....

Herşeyden çok sevdiğim, tapındı- ğım birisi için bir tehlike, bir cana- var olacağım...Galiba bu bağı şim- diden bitirmek, en hayırlısı sayılır.

ÖZET

Mimar Leşen, yaralandığı zaman kendisine kanını veren meçhul kadını aramaktadır. Çünkü kazadan sonra tutulduğu garip hastalığa, o esrarengiz kadının kanının sebep olduğunu anlamıştır. Özel dedektif Teddy Verano'ya durumunu anlatır. Sevgilisi İsabelle'e, savaştan kalma bir hastalık diye yalan söylerler. Teddy, bir bahaneyle, kurduğu plâna göre, Leşen'in yeğeni ile resimlerini gazetelerde yayınlatır...

Geriye bir yol daha kalıyor... Ce- zamı pahalıya ödemek.....

İnancım sarsıldı artık. Herşey çevremde dönüyor, yeryüzünde her ne varsa, benim bulunduğum yeri sarıyor bir örümcek gibi... Sanki görünmeyen bir güç, beni kendine çe kiyor....Ve ben bu gizli güce tut- sak oluyorum.Her şey o kadar fark- lı ki gerçeklerden...Bambaşka bir gezegende yaşıyorum... gördük- lerimle düşündüklerim birbirine uy- muyor...Ama gene de bir umut ışı- ğı bulabileceğimi sanıyorum... Bu yabancı gezegende de mutlaka beni iyi edebilecek bir düzene varmalı - yım....Mutlu olabilmem için gerek- li bu...Fakat bu mutluluk, umuduy- la yaşadığım bu güzel şey, nedense, gelmek bilmiyor...Sonsuza çakılı gibi....Durduğu yerden kalkıp da aramıyor beni...Oysa ben hep o- nunla avunuyorum...Günden güne irademle savaşarak, gücümü sür- dürüyor ve halâ bekliyorum o bol güneşli günleri...Bu, benim ölmek- le yaşamak arasındaki çırpınmam.. İkisinden birine ulaşamıyacağım ar- tık...Ben böyle ortada sürünüp ka- lacağım.

Tabii tüm bunlar, canavarı yaka- layamadığımız zaman gerçekleşecek Beni kazaya sürüklemek, arabanın dengesini bozmak için bütün dişili- ğiyle bana dudaklarını uzatan o gü- zel ve korkunç yaratık ele geçene ka- dar...çekeceğim bu derdi....

Bana öyle geliyor ki, o kadın geleceği biliyordu...Böyle tarif- siz acılar içinde nasıl kıvranacağı - mı çok iyi biliyordu....Onu mutlaka bulmak gerek....mutlaka beni gün- den güne kemiren bu gizli hastalığın sırrını çözmek gerek...Ancak..... Tanrım....ben ancak o zaman iyi - leşebilirim...eski normal halime dö nebilirim....

Apansız düşüncelerimin hızını ke- siverdim....Nereye sapacağımı şa- şırmıştım...Gerçekle gerçek ol- mayanı ayırdedemiyorum...Kulak- larım iyi duyuyor...Gözlerimde bir bozukluk yok...Öyle olduğu halde dünya değişiyor gözlerimin önünde. Bir boşluktayım...Oraya, buraya çarpmamak için çevremi kolluyo- rum....Kendi çevremde dönüyo- rum...Önümdeki güzel manzara... Uzun, yeşil palmiyeler... Kokulu çam ağaçları...Uzak bir gök kubbe- den, üzerime doğru gelen altın yal- dızlı bulutlar...Işıklı gök....mavi gök.....ve durgun, doyulmaz güzel, bol sulu deniz..... Çalıyor....Bey- nimde çalıyor...Kulaklarımda çın - lıyor...Çıldırmanın tam ağzından geri dönüyorum...Boşluktan çıkıyo- rum ve dinliyorum....Zil çalıyor..

Gelen Bernar....

"Selâm Amcacığım...Nasılsın?

"İyiyim küçüğüm...ya sen?...

"Ben, tam formumdayım...

Hemen ardından kadınlar, üze- rindeki başarılarından sözediyor... Hele röportaj yayınlandıktan sonra artan süksesinden, forsundan...Bak hele...Çocuk hiç yoktan güzel kızla- rın bir numaralı sevgilisi oluverdi..

Benim için de aynı şey sayılır biraz...Çünkü beni iyiliğe götüre- cek kapıyı o açacak bilmeden..Ber- nar benim tek kozum elimdeki..Mo- naco'da bir yarışma düzenlemesini, istemişler ondan...III cü Rainier havuzunda yapılacak bu gösterilerin düşüncesi bile onu sevinçten çılgına döndürmüş...

Ben en normal ses tonumla bol şanslar ve başarılar dilemeğe çalı- şıyorum....

"Söyle bakalım amcacığım..Ni- çin daha sık traş olmuyorsun? Ho- şuna gitmiyor mu?...İyi öyleyse... Sana bir şey anlatayım da dinle... Eğer istersen, bu akşam, birisi ile buluşacaksın...."

"Benimle dalga mı geçiyorsun, sen?"

"Daha neler...Elime güzel bir parça geçti de...Bir kız...Beni te- levizyonda görmüş...Allahtan ben o gün oradaydım..Seni önceden tanı- dığını ve tekrar görmekle mutlu ola- cağını söyledi bana..."

Devamı gelecek sayıda

YAŞAMAK HIRSI

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)

TEK BAŞINA OTURUYOR.. DEVAMLI OLARAK GÖRÜŞTÜĞÜ AKRABALARI YOK. BÜTÜN ARADIKLARIM KENDİSİNDE.
ONU ARA SOKAKLARDAN GECEREK EVİNE KADAR TAKİP ETTİĞİNİZ GECELERİ HATIRLARSINIZ..
KARARINIZI VERDİKTEN SONRA DAHA FAZLA VAKİT KAYBETMEYE LÜZUM YOKTU. İLK FIRSATTA HAREKETE GEÇMEK GEREKİYORDU...
KURTNEY BİR KAÇ DAMLA DEMİŞTİ AMA HERHANGİ BİR AKSİLİĞİ ÖNLEMEK İÇİN İLACI BİRAZ FAZLA KOYDUM.
ONDAN SONRA BEKLEMEYE BAŞLADINIZ. NEREDE NE ZAMAN İLAÇ TESİRİNİ GÖSTERECEKTİ...
NE KADAR KUVVETLİ BİR BÜNYESİ VARMIŞ.. İLAÇ HİÇ TESİR ETMEYECEK SANDIM!
HER ŞEY YOLUNDA GİDİYORDU.. TUTTUĞUNUZ ADAMLAR İŞLERİNİ GEREKTİĞİ ŞEKİLDE YAPTILAR. ONLARA ÖDEDİĞİNİZ PARA SUSMALARINI SAĞLAYACAK KADAR ÇOKTU. ŞİMDİ ARTIK BÜTÜN MESELE KURTNEY'İN AMELİYATIYDI...

BİR SES SİZİ İÇİNDE BULUNDUĞUNUZ ANA ÇAĞIRMAKTADIR. YENİ BİR ALEME DOĞAR GİBİSİNİZ...
BİR ŞEY GÖRMENİZE İHTİYAÇ YOKTUR. KENDİNİZDE YEPYENİ BİR KUVVET HİSSETMEKTESİNİZ...
ŞURALARDA BİR YERDE AYNA OLACAK. AYNAYI BULAMIYORUM!
BAŞARDIK MR. MANNİKS! BEYNİNİZ GENÇ ADAMIN GÖVDESİNE GEÇTİ SİZE BİR AYNA VEREYİM GÖRÜN KENDİNİZİ.
OH!.. BEYNİMİ TAŞIYAN O KÖHNE GÖVDEDEN KURTULDUM. ÖNÜMDE YEPYENİ BİR HAYAT UZANIYOR...
LABORATUVARIN İÇİNDE YÜRÜMEYE BAŞLADIĞINIZ AN TUHAF BİR BAŞ DÖNMESİ HİSSEDERSİNİZ. BUNA ALDIRMADAN MASANIN ÜSTÜNDEKİ PARA DOLU ÇANTAYI GÖRÜRSÜNÜZ...
KENDİNİZİ GÖRMENİZ LAZIM MR. MANNİKS. GÖRMEDEN ANLIYAMAZSINIZ. BÜYÜK BİR BAŞARI BU..
ÖNÜMDE YEPYENİ BİR HAYAT VAR.. İYİ YAŞAMAK İÇİN ÇOK PARAYA İHTİYACIM OLACAK. NASILSA BU İŞ BİTTİ.. BU PARAYI DA VERMİYEBİLİRİM!
GÖZLERİNİZ KARARMIŞ, ELLERİNİZ İLERİYE DOĞRU UZANMAKTADIR.
GÖZLERİNİZİN ÖNÜNDEKİ KARA PERDE AYDINLANMIŞ, GERÇEKLE BAŞBAŞA KALMIŞSINIZDIR...
MANNİKS!... HAYIIR!..
KURTNEY'İN İŞİNİ DE BİTİRDİM. GALİBA AMELİYATTAN ÇOK ÇABUK KALKTIM! ŞİMDİ BİRAZ HALSİZİM!

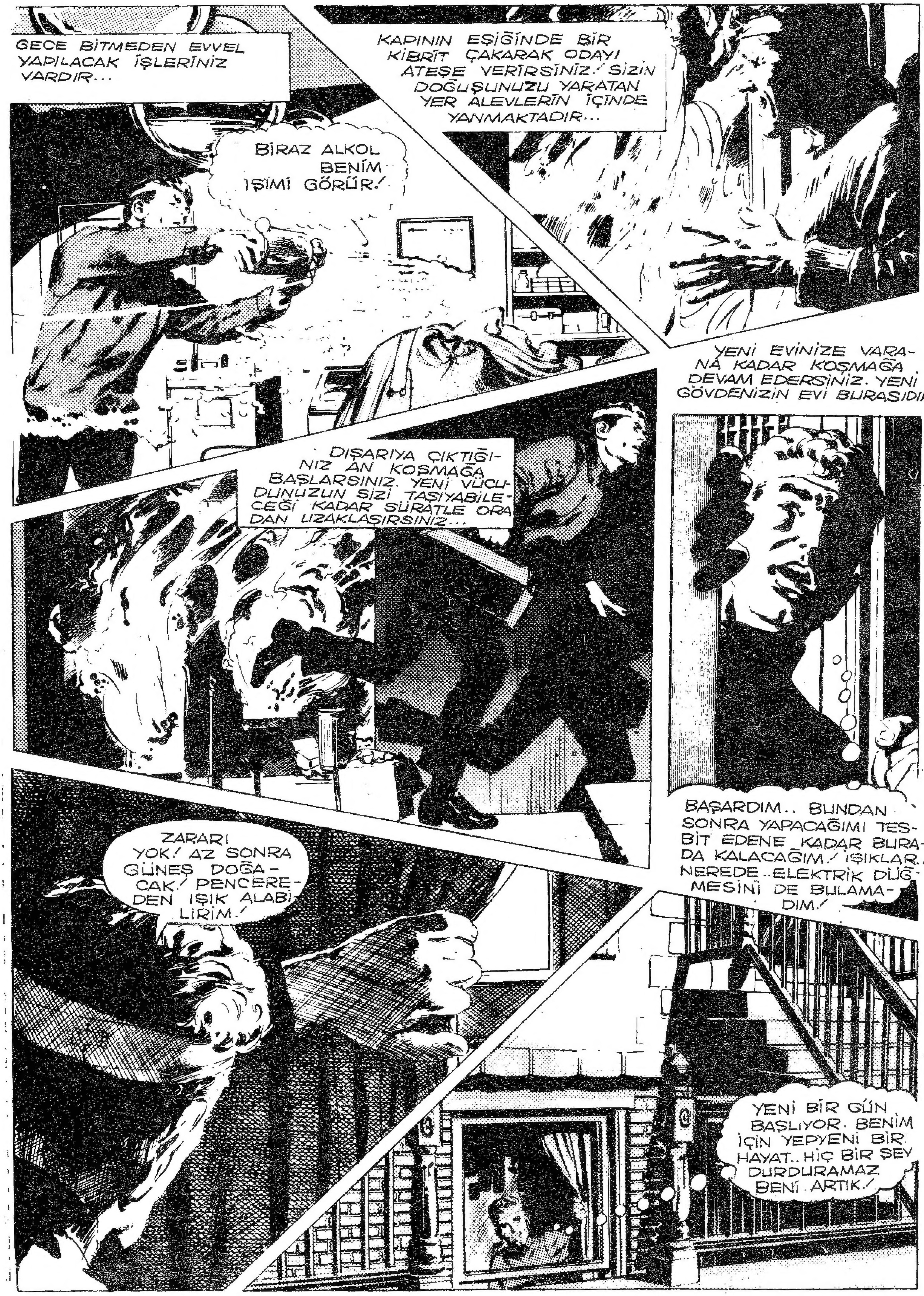
GECE BİTMEDEN EVVEL YAPILACAK İŞLERİNİZ VARDIR...
KAPININ EŞİĞİNDE BİR KİBRİT ÇAKARAK ODAYI ATEŞE VERİRSİNİZ! SİZİN DOĞUŞUNUZU YARATAN YER ALEVLERİN İÇİNDE YANMAKTADIR...
BİRAZ ALKOL BENİM İŞİMİ GÖRÜR!
YENİ EVİNİZE VARANA KADAR KOŞMAĞA DEVAM EDERSİNİZ. YENİ GÖVDENİZİN EVİ BURASIDIR.
DIŞARIYA ÇIKTIĞINIZ AN KOŞMAĞA BAŞLARSINIZ. YENİ VÜCUDUNUZUN SİZİ TAŞIYABİLECEĞİ KADAR SÜRATLE ORADAN UZAKLAŞIRSINIZ...
BAŞARDIM.. BUNDAN SONRA YAPACAĞIMI TESBİT EDENE KADAR BURADA KALACAĞIM! IŞIKLAR.. NEREDE..ELEKTRİK DÜĞMESİNİ DE BULAMADIM!
ZARARI YOK! AZ SONRA GÜNEŞ DOĞACAK! PENCEREDEN IŞIK ALABİLİRİM!
YENİ BİR GÜN BAŞLIYOR. BENİM İÇİN YEPYENİ BİR HAYAT.. HİÇ BİR ŞEY DURDURAMAZ BENİ ARTIK!

GÜN AĞARMAĞA BAŞLAMIŞTIR GÜNEŞ IŞIKLARI ODAYA DOLMAKTA VE GARİP BİR ŞEKİLDE SİZİ YAKMAKTADIR. YAVAŞ YAVAŞ YOK OLMAKTASINIZ.
AAAAHHH! BU DA NE... NE OLUYOR BANA?
BU IŞIK NEDEN MAHVEDİYOR BE-Nİ! İMDAAT!..
KURTARIN BENİ! İMDAAT!..
BİR KÜL YIĞINI HALİNE GELİRKEN DÜNYAYA SON BAKIŞINIZDA ARALIK KAPIDAN GÖVDESİ-Nİ ALDIĞINIZ VAMPİRİ BEKLEYEN TABUTU GÖRÜRSÜNÜZ... BU ACI BİR SÜRPRİZDİR... İŞİ ANLARSINIZ AMA ÇOK GEÇTİR ARTIK...
MR. MANNİKS'İN YAŞAMA HIRSIYLA DÖNEN GÖZLERİ GÖVDESİNİ ÇALMAK İÇİN TAKİP ETTİĞİ GENCİN GARİP YAŞANTISINI FARKEDE-MEMİŞ VE GÜNDÜZLERİ BÜTÜN VAMPİRLER GİBİ GÜN IŞIĞINDAN KAÇIP TABUTU İÇİNE SAKLANDI-ĞINI BİLEMEMİŞTİ.

Gelecek sayımızda

YARASALAR
Brezilya ormanlarında iki avcı arkadaşın tüyler ürpertici maceraları....

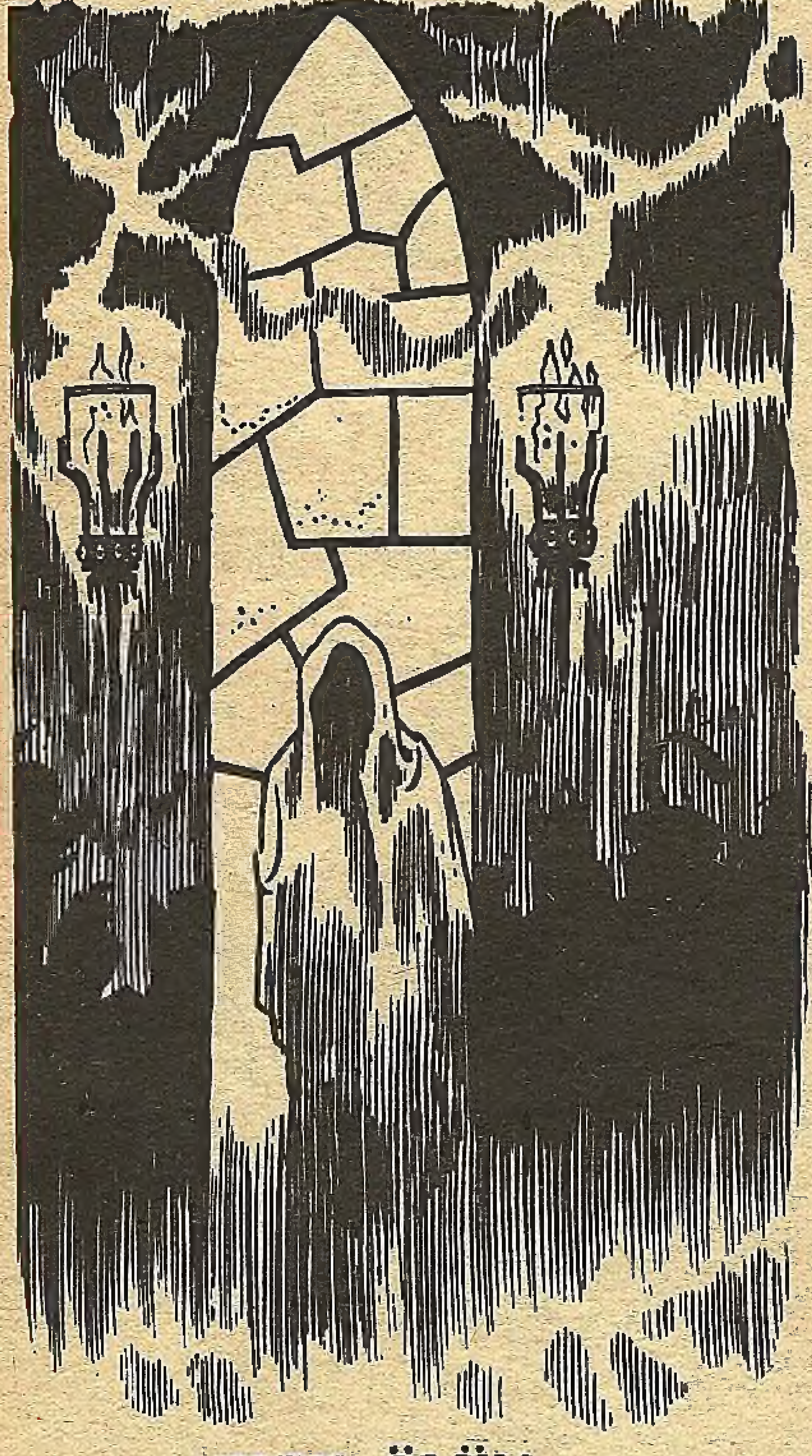

KIZIL ÖLÜM
Orta çağda etrafı kırıp geçiren bir salgın hastalıktan dostlarıyla şatosuna kapanarak kurtulmaya çalışan bir dere beyinin korkunç hikayesi....

KARAOĞLAN

AKŞAM*'daki günlük romanı, dergideki haftalık macerası ve her yıl hasılat rekoru kıran filmleriyle bütün Türklerin sevgilisi olan* KARAOĞLAN *her Çarşamba* KARAOĞLAN *dergisinde.....*

KORKU Pazartesi günleri çıkar, haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: S U A T Y A L A Z. Yönetim Yeri: Cağaloğlu Yokuşu Saadet Han, Kat: 5, İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve düzenlendiği yer: Resimli Roman Ajansı. Basıldığı Yer: Duran Ofset Basımevi. İlân: Özel anlaşmaya bağlıdır....

Düzenleme : Akşamsefası